

KARTA PRZEDMIOTU – IV i V ROK
Rok akademicki 2021/2022, 2022/2023

Kod przedmiotu	0915.7FIZJ4.C32.DFiPRwDUR	
Nazwa przedmiotu w języku	polskim	Diagnostyka funkcjonalna i programowanie rehabilitacji w dysfunkcjach układu ruchu <i>Functional diagnostics and rehabilitation programming in musculoskeletal disorders</i>
	angielskim	

1. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW

1.1. Kierunek studiów	<i>Fizjoterapia</i>
1.2. Forma studiów	<i>stacjonarne/niestacjonarne</i>
1.3. Poziom studiów	<i>jednolite magisterskie</i>
1.4. Profil studiów*	<i>praktyczny</i>
1.5. Specjalność*	-
1.6. Jednostka prowadząca przedmiot	<i>WO, Instytut Fizjoterapii</i>
1.7. Osoba/zespół przygotowująca/y kartę przedmiotu	<i>Dr Justyna Pogorzelska, mgr Mateusz Burak, mgr Artur Marszałek</i>
1.8. Osoba odpowiedzialna za przedmiot	<i>Dr Arkadiusz Żurawski, mgr Artur Marszałek, dr Katarzyna Bieniek</i>
1.9. Kontakt	<i>arkadiusz.zurawski@ujk.edu.pl</i>

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

2.1. Przynależność do modułu	<i>P/K - Podstawowy/Kierunkowy</i>
2.2. Język wykładowy	<i>polski</i>
2.3. Semestry, na których realizowany jest przedmiot	<i>VII, VIII, IX</i>
2.4. Wymagania wstępne*	<i>Anatomia, fizykoterapia, fizjoterapia ogólna.</i>

3. SZCZEGÓŁOWA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

3.1. Forma zajęć	<i>wykłady, ćwiczenia/ćwiczenia praktyczne/zajęcia praktyczne</i>	
3.2. Miejsce realizacji zajęć	<i>zajęcia tradycyjne w pomieszczeniu dydaktycznym UJK/placówki medyczne</i>	
3.3. Forma zaliczenia zajęć	<i>Egzamin, zaliczenie z oceną</i>	
3.4. Metody dydaktyczne	<i>Wykład – informacyjny, konwersatoryjny; Ćwiczenia/ćwiczenia praktyczne/zajęcia praktyczne – dyskusja wielokrotna (grupowa) (DG), uczenie aktywizujące – analiza przypadków(AP), metoda badawcza (MB), objaśnienie (OB), ćwiczenia przedmiotowe, zajęcia praktyczne</i>	
3.5. Wykaz literatury	podstawowa	<i>1. Walaszek R, Kasperczyk T, Magiera L. Diagnostyka w kinezyterapii i masażu. Wyd. BIOSPORT. Kraków 2007. 2. Buckup Klaus. Testy kliniczne w badaniu kości, stawów i mięśni. Wyd. PZWL. Warszawa 2004. 3. Fuller Geraint. Badanie neurologiczne. Wyd. PZWL. Warszawa 2005. 4. Ronikier A. Diagnostyka funkcjonalna w fizjoterapii. Wyd. PZWL. Warszawa 2012.</i>
	uzupełniająca	<i>1. Nowotny J. Podstawy kliniczne fizjoterapii w dysfunkcjach narządu ruchu. Wyd. Medipage. Warszawa 2006. 2. Zembaty A. Kinezyterapia. Tom I, II. Wyd. Kasper. Kraków 2003. 3. Nowotny J. Podstawy fizjoterapii. Tom I, II, III. Wyd. Kasper. Kraków 2004. 4. Zagrobelny Z, Woźniewski M. Biomechanika kliniczna. AWF. Wrocław 2007. 5. Podstawy neurorozwojowego usprawniania wg Bobath. Śląska AM. Katowice 1998. 6. Janaszek G. Rozwój niemowlęcia i jego zaburzenia. Rehabilitacja metodą Vojty. Medica- Press 2002. 7. Publikacje naukowe.</i>

4. CELE, TREŚCI I EFEKTY KSZTAŁCENIA

4.1. Cele przedmiotu (z uwzględnieniem formy zajęć)

- C1. Nauka metodyki zasad diagnostyki funkcjonalnej narządu ruchu.
- C2. Nauka praktycznego wykonywania i zastosowania testów diagnostycznych oraz elementów diagnostyki różnicowej.
- C3. Nabycie umiejętności programowania przebiegu postępowania usprawniającego, modyfikacji, kontroli i programowania efektów.
- C4. Nauka wykorzystania aparatury diagnostyczno-pomiarowej oraz rejestracji i analizy parametrów.
- C5. Nabycie umiejętności diagnostyki funkcjonalnej w odniesieniu do różnych grup społecznych.

4.2. Treści programowe (z uwzględnieniem formy zajęć)

Wykład:

- W1 Wybrane metody diagnostyczne stosowane w rehabilitacji.
- W2 Przykłady dokumentacji wykorzystywanej w programowaniu rehabilitacji oraz na potrzeby diagnostyki funkcjonalnej.
- W3 Ból –źródła, rodzaje, metody badania, skale.
- W4 Chód- składowe i ich analiza, rodzaje, badanie.
- W5 Podstawowe pojęcia diagnostyki (diagnostyka ogólna i różnicowa, diagnostyka funkcjonalna).
- W6 Badanie podmiotowe i przedmiotowe jako podstawa diagnostyki. Badania dodatkowe w diagnostyce podstawowej i różnicowej.
- W7 Ogólne zasady programowania rehabilitacji. Rodzaj, stopień ciężkości i okres schorzenia oraz stan aktualny osoby poddawanej rehabilitacji, jako baza wyjściowa dla tworzenia programu rehabilitacji. Prognoza co do wyleczenia i przewidywanego rodzaju niepełnosprawności (przejściowa- stała, niepostępująca -postępująca), jako baza wyjściowa dla tworzenia programu rehabilitacji.
- W8 Etapy oraz cele rehabilitacji i ich hierarchia, a program rehabilitacji. Schematy ogólne programowania rehabilitacji. Konstruowanie indywidualnych programów rehabilitacji.
- W9 Czynniki decydujące o konieczności zmiany programu rehabilitacji. Kontrola uzyskiwanych wyników, jako podstawa weryfikacji i modyfikacji programu rehabilitacji.
- W10 Powodzenia i niepowodzenia dotychczasowej rehabilitacji, jako podstawa weryfikacji i modyfikacji programu rehabilitacji. Najczęstsze błędy popełniane przy programowaniu rehabilitacji.
- W11 Metody diagnostyczne przydatne w diagnostyce funkcjonalnej. Testy czynnościowe.
- W12 Diagnostyka i programowanie rehabilitacji na przykładzie różnych schorzeń narządu ruchu.
- W13 Rodzaje aparatury diagnostyczno-pomiarowej wykorzystywanej na potrzeby diagnostyki funkcjonalnej. Zasady działania i wykorzystania sprzętów diagnostycznych.
- W14 Ogólne zasady przeprowadzania badania funkcjonalnego pacjentów ortopedycznych. Programowanie rehabilitacji w ortopedii.
- W15 Ogólne zasady przeprowadzania badania funkcjonalnego w pulmonologii. Programowanie rehabilitacji w pulmonologii.
- W16 Metodyka i sposoby diagnostyki pacjentów pediatrycznych. Programowanie rehabilitacji w pediatrii.
- W17 Zasady ogólne diagnostyki funkcjonalnej w onkologii. Programowanie rehabilitacji w onkologii.
- W18 Ogólne zasady diagnostyki funkcjonalnej w geriatricznej. Programowanie rehabilitacji w schorzeniach geriatricznych.
- W19 Diagnostyka i programowanie zabiegów rehabilitacyjnych w chorobach układu sercowo-naczyniowego. Testy wysiłkowe stosowane u pacjentów.
- W20 Zasady ogólne diagnostyki funkcjonalnej w onkologii. Programowanie rehabilitacji u pacjentów po amputacjach kończyn.
- W21 Zasady ogólne diagnostyki funkcjonalnej w onkologii. Programowanie rehabilitacji u pacjentów po operacjach neurochirurgicznych.
- W22 Testy dodatkowe w diagnostyce funkcjonalnej i różnicowej. Badania obrazowe.
- W23 Możliwości zastosowanie aparatury z zakresu fizykoterapii w diagnostyce pacjenta.
- W24 Rodzaje i możliwości zastosowania badań i testów dodatkowych w diagnostyce funkcjonalnej.
- W25 Potencjalne źródła postępow w rehabilitacji. Kryteria wyboru najlepszych rozwiązań w planowaniu rehabilitacji – badania naukowe.
- W26 Prognozowanie możliwych negatywnych skutków nieprawidłowo zaplanowanej rehabilitacji.

Ćwiczenia/ćwiczenia praktyczne/zajęcia praktyczne:

- C1 Zapoznanie się z kartą przedmiotu i wymaganiami związanymi z zaliczeniem przedmiotu.
- C2 Badanie palpacyjne wybranych struktur kostnych i mięśniowych dla potrzeb diagnostyki funkcjonalnej.
- C3 Badanie postawy ciała z wykorzystaniem wybranych testów diagnostycznych. Orientacyjna ocena postawy ciała.
- C4 Nauka badania postawy ciała z użyciem dostępnej aparatury diagnostyczno- pomiarowej. Rejestracja parametrów oraz wyników badań. DIERS – metoda topografii powierzchniowej 4D.

C5	<i>Badanie części recepcyjnej układu nerwowego. Nauka badania pacjenta neurologicznego. Programowanie postępowania rehabilitacyjnego u pacjentów ze schorzeniami neurologicznymi (Udar Mózgu, SM, Choroba Parkinsona, ULNT1, ULNT2, ULNT3, SLAMP, SLR)</i>
C6	<i>Wybrane testy funkcjonalne oraz różnicowe stosowane u pacjentów ortopedycznych. Programowanie postępowania rehabilitacyjnego u pacjentów ze schorzeniami ortopedycznymi. Badanie ortopedyczne pacjenta. Diagnostyka i programowanie w ortopedii (ACL, PCL, Stożek Rotatorów, FAI)</i>
C7	<i>Demonstracja i nauka wybranych testów diagnostycznych stosowanych u pacjentów pulmonologicznych. Programowanie rehabilitacji w pulmonologii (POCHP, Astma, Zapalenie Płuc)</i>
C8	<i>Programowanie celów, dobór metod, prognozowanie efektów, nadzór i kontrola fizjoterapii w wybranych jednostkach chorobowych.</i>
C9	<i>Badanie układu nerwowego noworodków, niemowląt i dzieci. Diagnostyka i programowanie w pediatrii. Nauka wybranych testów diagnostycznych u pacjentów pediatrycznych. Diagnostyka dzieci z zaburzeniami rozwojowymi. Praktyczne zastosowanie wybranych metod diagnostycznych.</i>
C10	<i>Nauka wybranych testów diagnostycznych i programowania rehabilitacji w chorobach układu sercowo-naczyniowego. (pomiar ciśnienia tętniczego, BMI - Body Mass Index,)</i>
C11	<i>Demonstracja i nauka praktycznego wykorzystania testów wysiłkowych. Próba plecakowa. Test Ruffiera. Próba Harwardzka. Test Marineta. Test PWC 170.</i>
C12	<i>Demonstracja i nauka elementów diagnostyki ogólnej i różnicowej dla potrzeb fizjoterapii.</i>
C13	<i>Diagnostyka funkcjonalna zaburzeń chodu. Programowanie rehabilitacji w zaburzeniach chodu. Międzynarodowa klasyfikacja funkcjonalna (ICF)</i>
C14	<i>Diagnostyka i programowanie rehabilitacji w schorzeniach onkologicznych.</i>
C15	<i>Wykorzystanie platformy stabilometrycznej w diagnostyce i procesie rehabilitacji pacjentów z problemami w układzie narządu ruchu.</i>
C16	<i>Diagnostyka i programowanie rehabilitacji w geriatricz. (choroba zwyrodnieniowa stawów, miażdżycy)</i>
C17	<i>Diagnostyka i programowanie rehabilitacji u pacjentów po amputacjach kończyn.</i>
C18	<i>Diagnostyka i programowanie rehabilitacji u pacjentów po operacjach neurochirurgicznych (kręgoszynek laminektomia, dyscektomia)</i>
C19	<i>Wykorzystywanie badań dodatkowych stosowanych w diagnostyce funkcjonalnej i różnicowej na potrzeby diagnostyki funkcjonalnej w fizjoterapii.</i>
C20	<i>Nauka analizowania danych z badań obrazowych na potrzeby diagnostyki funkcjonalnej w wybranych jednostkach chorobowych.</i>
C21	<i>Ocena skuteczności oraz tworzenie opinii dotyczącej dotychczasowego przebiegu rehabilitacji. Analiza przyczyn powodzenia i niepowodzenia. Dobór testów klinicznych i funkcjonalnych w procesie prowadzenia badań naukowych.</i>
C22	<i>Zaliczenie praktyczne.</i>

4.3. Przedmiotowe efekty kształcenia

Efekt	Student, który zaliczył przedmiot	Odniesienie do kierunkowych efektów kształcenia
w zakresie WIEDZY:		
W01	<i>Zna metody diagnostyczne i narzędzia służące do oceny pacjenta. Potrafi objaśnić mechanizmy percepcji i modulacji bólu.</i>	(W19) posiada usystematyzowaną wiedzę z zakresu diagnostyki fizjoterapeutycznej, właściwego jej planowania, wykonania i ewaluacji programów fizjoterapii, zmierzających do poprawy stanu zdrowia pacjenta
w zakresie UMIEJĘTNOŚCI:		
U01	<i>Dobiera we właściwy sposób i przeprowadza funkcjonalne badanie narządu ruchu, badanie diagnostyczne dla potrzeb fizjoterapii. Ustala program rehabilitacji, potrafi go zweryfikować i zmodyfikować.</i>	(U07) potrafi identyfikować problemy zdrowotne, podjąć odpowiednie działania diagnostyczne oraz dokonać oceny stanu funkcjonalnego pacjenta, niezbędnej do programowania i monitorowania procesu fizjoterapii
U02	<i>Obsługuje sprzęt i aparaturę diagnostyczno-pomiarową służącą do diagnostyki funkcjonalnej pacjenta.</i>	(U12) posiada zaawansowane umiejętności obsługi sprzętu i specjalistycznej aparatury diagnostyczno-pomiarowej w celu oceny funkcjonalnej pacjenta, niezbędnej w procesie fizjoterapii
w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH:		
K01	<i>Postępuje zgodnie z etyką zawodu fizjoterapeuty. Rozumie potrzebę kształcenia się przez całe życie.</i>	

4.4. Sposoby weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów kształcenia																						
Efekty przedmiotowe (symbol)		Sposób weryfikacji (+/-)																				
		Egzamin pisemny*			Kolokwium*			Projekt*			Aktywność na zajęciach*			Praca własna*			Praca w grupie*			Inne – zaliczenie praktyczne		
		Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć		
		W	C	...	W	C/P/ZP	...	W	C	...	W	C/P/ZP	...	W	C	...	W	C	...	W	C/P/ZP	..
W01		+				+																
U01						+						+										+
U02						+						+										+
K01												+										+

*niepotrzebne usunąć

4.5. Kryteria oceny stopnia osiągnięcia efektów kształcenia		
Forma zajęć	Ocena	Kryterium oceny
wykład (W)	3	wynik testu końcowego na poziomie 61%-68%
	3,5	wynik testu końcowego na poziomie 69%-76%
	4	wynik testu końcowego na poziomie 77%-84%
	4,5	wynik testu końcowego na poziomie 85%-92%
	5	wynik testu końcowego na poziomie 93%-100%
Ćwiczenia/ćwiczenia praktyczne/zajęcia praktyczne (C/P/ZP)*	3	wynik kolokwium i zadania praktycznego na poziomie 61%-68%
	3,5	wynik kolokwium i zadania praktycznego na poziomie 69%-76%
	4	wynik kolokwium i zadania praktycznego na poziomie 77%-84%
	4,5	wynik kolokwium i zadania praktycznego na poziomie 85%-92%
	5	wynik kolokwium i zadania praktycznego na poziomie 93%-100%

5. BILANS PUNKTÓW ECTS – NAKŁAD PRACY STUDENTA

Kategoria	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
LICZBA GODZIN REALIZOWANYCH PRZY BEZPOŚREDNIM UDZIALE NAUCZYCIELA /GODZINY KONTAKTOWE/	150	105
Udział w wykładach	75	60
Udział w ćwiczeniach/ćwiczeniach praktycznych/zajęciach praktycznych	75	45
SAMODZIELNA PRACA STUDENTA /GODZINY NIEKONTAKTOWE/	150	195
Przygotowanie do wykładu	25	30
Przygotowanie do ćwiczeń/ćwiczeń praktycznych/zajęć praktycznych	75	105
Przygotowanie do zaliczenia praktycznego	50	60
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN	300	300
PUNKTY ECTS za przedmiot	12	12

*niepotrzebne usunąć

Przyjmuję do realizacji (data i podpisy osób prowadzących przedmiot w danym roku akademickim)

.....